

PRIS: KR. 1,-

BOLSJEVIK

SUF(m-l)s MEDLEMSBLAD NR. 1 1970

LEDER   ARBEIDSMETODER I KAMPEN

I kampen mot opportunisten er det nødvendig med tre brudd. Det organisatoriske bruddet må følges av et politisk brudd, og det politiske bruddet er ikke komplett om det ikke følges av et grundig brudd med småborgerlig og borgerlig arbeidsstil. De to første av disse bruddene har vi lagt bak oss, og vi har ei tid kjempet for proletarisering av arbeidsstilen. Den korrigeringsbevegelsen vi nå er inne i, vil bety ytterligere konsentrering av kreftene for å gjennomføre denne oppgaven. I den tida som er gått siden sentralkomiteens fjerde plenum trakk opp linjene for korrigeringsbevegelsen, har vi lært en del om hvilke arbeidsmetoder vi må vie vår oppmerksomhet:

- a) *Politisk ledelse foran administrativ.* Utvalg og styrer på alle plan får bare et grep om sine praktiske oppgaver dersom de legger vekt på å lede *politisk*. Det vil si at de må legge seg i selen for å gripe den politiske kjernen i arbeidet, og på grunnlag av den politiske linja, ta et grep om alle de praktiske oppgavene. Det betyr blant annet at møter i utvalget eller styret må forberedes av et arbeidsutvalg som legger sakene til rette, tar seg av småsakene og gir plenum muligheten til å konsentrere seg om de viktigste sakene og å stake ut linja på grunnlag av forbundets hovedlinje og direktivene fra sentralkomiteen og dens arbeidsutvalg.
- b) *Levende studier i Mao Tsetungs tenkning* for å løse de løpende oppgavene. Over alt må kameratene anvende studiene slik at de løser sine problemer. Sitater må velges ut på grunnlag av at en vet hvilke problemer som må løses i arbeidet. Det bør velges få sitater og en må konsentrere seg om de spørsmåla som er viktigst i den situasjonen en står oppe i. Og en må virkelig se til at en løser de problemene en har bestemt seg for å løse.
- c) *Konsolidering av enheten* gjennom kamp-kritikk-omdanning. Tendenser til monopolisering av arbeidet hos få kamerater eller hos en enkelt må rykkes opp med roten. I stedet må en sette den kollektive arbeidsstilen hvor en forener den kollektive ledelsen med det personlige ansvaret for oppgavene. Dette kan bare gjennomføres ved å benytte metoden med kadervurderinger og kritikk-sjølkrutt, og ved at kameratene til stadighet kontrollerer resultatene.

- d) *Grip en tredjedel av området* og konsentrer kreftene for å gjøre gjennombrudd der. For å vite hvor en skal konsentrere kreftene må en finne ut hvilken tredjedel av arbeidet det er mest presserende å få et grep om. Når en har klarlagt det, må en sette kreftene inn på denne tredjedelen og ta sikte på å oppnå virkelige resultater. Det betyr ikke at en skal bli ensidig og ikke skjøtte de andre oppgavene. Det som ligger i å gripe en tredjedel og sette kreftene inn der, er at når vi gjør framstøt skal de føres som tilintetgjøringsslag og vi skal ikke prøve «å ta alt i ett slag». Denne metoden er en metode til å oppnå raske resultater.
- e) *Få et grep om typiske tilfeller.* Når en skal studere en stor prosess og mange forskjelligartete tilfeller, er det en fordel å skjære igjennom og velge ut typiske tilfeller for å studere dem. Det krever at en har så bra allmenn oversikt at en er i stand til å finne typiske tilfeller. Videre har det vist seg at den mest effektive metoden er å ta grep om framskredne og tilbakeiggende tilfeller samtidig, for på denne måten å utvikle gjennomsnittets nivå. (Med framskredne mener vi enheter som relativt nylig har løst en rekke typiske problemer.) Denne metoden, som er formann Maos nyeste videreutvikling av dialektikken, kan brukes både i kaderfostringa, massearbeidet, rettleiinga av enheter og annet arbeid.
- f) *Fra massene – til massene.* Alle utvalg og enheter må gjennom korrigeringsbevegelsen styrke kontakten mellom ledelsen og massene og bli flinke til å bruke metoden «fra massene – til massene». Denne metoden forutsetter at en blir klar over hvem blant massene som representerer de framskredne, de mellomiggende og de tilbakeiggende. På grunnlag av det må en så gå ut blant massene for å bli klar over de typiske ideene for disse tre kategoriene. Slik kan en danne seg et objektivt og ikke subjektivistisk bilde av bevegelsen blant massene og skape grunnlaget for en riktig ledelse.

Når vi kjemper for en mer gjennomført proletarisk arbeidsstil samtidig som vi fører kampanjen for masselinja, er det ikke å spre korrigeringsbevegelsen, det er å styrke den og konsentrere den. For det forholder seg med vår korrigeringsbevegelse nå akkurat som formann Mao sier: »Hovedsaken i denne korrigeringsbevegelsen er å kritisere følgende tre feil i tenkninga og i arbeidsstilen: subjektivism, byråkrati og sekterisme.» (Store røde, s. 447).

Mobiliser medlemmene i kampen mot sekteriske feil

»Vi må omhyggelig finne fram til de framskredne erfaringene som massene på et sted har høstet og popularisere dem.»

»Det er nødvendig med et fast grep over typiske tilfeller.»

»Når det gjelder hele arbeidet, er det først nødvendig å skaffe seg et godt grep over en tredjedel av det.»

(Formann Mao).

Det følgende er et forsøk på å sammenfatte de erfaringene Tromsø SUF(m-l) gjorde med å oppsummere arbeidet, peke på de metodene vi anvendte og vise hvordan laget fikk gjennombrudd ved hjelp av denne oppsummeringa.

Analyse av arbeidet og stoda

Oppsummeringa starta med at styret gjorde ei analyse for å finne hva som hadde karakterisert laget den siste tida. I korthet gikk denne analysen ut på at det som hadde kjennetegnet lagets situasjon var at vi på den ene sida hadde utvikla et ganske stort oppland av sympatisører og nære venner, mens vi på den andre sida ikke hadde hatt *noen øking* av medlemstallet, den kvantitative sida hadde i lengre tid stått på stedet hvil.

Når vi så studerte det arbeidet vi hadde gjort, fant vi at laget hadde løst sine daglige kampoppgaver på et bra vis, men at arbeidet var prega av *en hovedfeil*: det sprikte, arbeidet var ikke *målretta* i stor nok grad. Vi hadde ikke jobba med sikte på å løse *en hovedoppgave* og latt de andre oppgavene *støtte opp om og tjene arbeidet med hovedoppgaven*. I stedet hadde vi lagt nesten like stor vekt på alle arbeidsoppgavene og forsøkt å få gjennombrudd på alle feltene samtidig.

Sammenhengen mellom hovedfeilen i arbeidet og hovedmotsigelsen i lagets situasjon var klar:

Mangelen på forståelse for helheten i arbeidet, for at det var nødvendig å stille seg *en hovedoppgave*, hadde ført til at vi ikke hadde lagt vekt på *konkrete resultater* i form av nye medlemmer. Mangelen på bevisst fostring av nye kadre hadde brakt oss opp i en situasjon som begynte å ta preg av *»en liten klikks fruktesløse strev»*.

Styret konkluderte derfor med at skulle vi få noe framgang i arbeidet, måtte vi stille oss som hovedoppgave å styrke det *målretta sympatisørarbeidet*, m. a. o. bygge ut laget.

Mobilisering av medlemmene i oppsummeringa

Med utgangspunkt i denne analysen utarbeidet styret ei oppsummering av arbeidet på de forskjellige områdene: studiene, prop.agit.en, frontarbeidet, skolearbeidet osv. — Denne oppsummeringa ble så sendt ut til medlemmene som forberedelsesmateriale til et medlemsmøte der hele laget deltok i oppsummeringa av arbeidet. Gjennom studier på forholdet mellom *delen og helheten*, fikk alle kameratene en klar forståelse for hvordan dette skulle foregå, nemlig at vi måtte oppsummere *alle arbeidsfeltene i lys av vår »tredjedel»* — sympatisørarbeidet.

Dette gjorde vi ved å stille problemstillinger som: »Har vi klart å trekke sympatisørene skikkelig med i *prop.agit.-arbeidet?*» »I *FNL-gruppa* har vi jobba målretta med sikte på å utvikle front-kaderen?» »Har arbeidet i *sympatisørsirklene* vært drevet bevisst med tanke på å utvikle folka der til medlemmer?» »Hvordan har vi tatt oss av folk som har vært gjennom sympatisør-sirkel, men ikke straks blitt medlemmer?»

Gjennom å mobilisere medlemmene til å trekke fram både positive og negative foreteelser i disse sammenhengene, oppnådde vi en ting: å samle hele debatten om *hvordan hovedmotsigelsen i arbeidet (de forskjellige delene av arbeidet/helheten) hadde virka inn på gjennomføringa av arbeidet på de forskjellige områdene, og hvordan arbeidet på de enkelte områdene hadde bidratt til utviklinga av hovedmotsigelsen i lagets situasjon (det fins ikke folk og det fins massevis av folk)*. — På denne måten fikk vi klargjort både hvilke feil vi hadde gjort og årsakene til disse feila, og vi forsto at nøkkelen til å få et godt grep om de forskjellige arbeidsfeltene var å styrke *sympatisørarbeidet på alle områder*, for gjennom det å styrke helheten.

Undersøkelse av nåtida og konkret planlegging

Det vi hadde gjort hittil hadde vært å granske fortida for å få forståelse av nåtida. Vi hadde også staka opp ei *allmenn* linje for arbeidet framover. Men for å kunne konkretisere denne allmenne linja, måtte vi gå mer grundig til verks i arbeidet med å granske nåtida, slik at vi hadde et *materielt* og ikke et *metafysisk* utgangspunkt når vi planla det videre arbeidet. — Dette gjorde vi ved at styret på nytt generaliserte og sammenfatta det vi hadde kommet fram til, og la dette fram på et nytt medlemsmøte.

På dette møtet analyserte vi så den aktuelle situasjonen. Det vi konsentrerte oss om var ei kvantitativ og kvalitativ vurdering av a) laget, b) sympatisørmassen og c) forholdet mellom disse. Ut fra dette, pluss de *positive* erfaringene vi hadde oppsummert tidligere, la vi så *konkrete* planer og stilte *konkrete* mål, samt diskuterte metodene og retningslinjene for hvordan vi skulle gjennomføre planene og nå måla vi hadde satt oss.

Den tredjedelen vi ble enig om var viktigst å ta grep om akkurat da var å sørge for at flest mulig sympatisører dro på sommerleirene. Dette lyktes vi med i ganske stor grad. — *Resultatet* av at vi målretta aktiviteten mot utviklinga av sympatisørene både under forberedelsene til leirene, under sjølve leirene og etterpå, var at vi etter kort tid hadde *fordobla* antallet medlemmer i laget og enda hadde store ekspansjonsmuligheter videre.

Sammenfatning

I løpet av den enhetlige prosessen som denne oppsummeringa var, fikk laget faktisk *to* gjennombrudd:

1) Vi fikk gjennombrudd med hensyn til *oppsummering og planlegging* av arbeidet *i forhold til en hovedoppgave*. — Vi lærte oss å ta grep om en tredjedel av arbeidet.

2) Vi fikk gjennombrudd med hensyn til *den demokratiske sentralismen*. Tidligere hadde nemlig laget vært prega av at styret hadde monopolisert nesten all politisk diskusjon og alt planleggingsarbeid. Medlemmene hadde derfor bare hatt et *administrativt* grep om arbeidet. Under denne oppsummeringa fikk vi liv i medlemsdemokratiet ved at vi førte ut masselinja internt, dvs. mobiliserte medlemmene til å bidra med erfaringer og kritikk, og dro *hele* laget med i utforminga av de videre linjene og den konkrete planlegginga. Gjennom at alle kameratene fikk en klar *politisk* forståelse for de oppgavene vi skulle ta fatt på, la vi også grunnlaget for ei mer effektiv og målretta gjennomføring av dem.

Oppsummeringa viste seg altså som nøkkelen til ikke bare å forstå vårt tidligere arbeid og på bakgrunn av det legge riktige planer framover, men også som nøkkelen til å gjøre gjennombrudd på *det indre partidemokrati*, som naturligvis er *forutsetninga* for en riktig iverksettelse av masselinja utad.

BRUK MASSELINJA SOM RETTESNOR FOR ALT ARBEID

Erfaringer fra sommerleirene

SUF(m-l) avholdt i år for første gang regionale sommerleirer, og for første gang tok opplegget sikte på å trekke sympatisørene med; leirene var Rød Front-arrangement.

Leirene betød et stort skritt framover for forbundet, de representerte et avgjørende første steg i kampanjen for å bruke masselinja som rettesnor på alle områder. De politiske rammene for leirene var trukket opp av SK etter oppsummeringene av forbundets arbeid på 4. plenum. Hovedformålet skulle være å sveise medlemmer og sympatisører sammen i ei omfattende oppsummering av forbundets arbeid, for det første for raskt å fostre ny kader og for det andre for å utvikle arbeidet på alle felter gjennom kamp mot sekteriske feil.

Det enhetlige opplegget og den enhetlige utviklinga av forbundet gjorde at leirene i hovedsak konsentrerte seg om de samme problemene. Leirene ble prega av motsigelsen mellom framstøtet for å styrke masselinja på den ene sida og sekteriske feil og tendenser til byråkratisme på den andre. Hovedsida i motsigelsen, hovedpreget på leirene, var at deltakerne anvendte marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning til å få et fast grep om oppsummeringer av tidligere feil og om utviklinga av masselinja og den demokratiske sentralismen konkret på leirene. Tillempinga av masselinja og utviklinga av den demokratiske sentralismen hang på leirene spesielt nøye sammen, fordi leirene som helhet var organisert etter den demokratiske sentralismens prinsipper.

Vi skal nå forsøke å oppsummere de viktigste lærdommene:

BRUK MASSELINJA SOM RETTESNOR FOR ALT ARBEID

Masselinja ble rettesnora for hoveddelen av arbeidet i leirene, spesielt gjennom virksomheten i studiegruppene. Gjennom disse ble sympatisører og medlemmer mobilisert til å utveksle erfaringer og komme med omfattende kritikk av forbundets praksis. Det ble lagt stor vekt på å trekke alle med i den politiske diskusjonen og åpne muligheter for at spørsmål og tvil kunne komme fram.

Kritikken ble også konkretisert til medlemmenes praksis på leirene, f. eks. ble spørsmålet om sekterisme og klikkvesen tatt opp konkret og løst. Særlig på Østlandsleiren var dette framtreddende i begynnelsen, folk klumpa seg sammen med dem de kjente fra før. Men diskusjonen i gruppene la her grunnlaget for å bekjempe disse tendensene, og hovedmetoden ble å sveise studiegruppene sammen – på tvers av klikker, gjennom skriving av veggaviser, felles frokost o. l.

Kritikken og de gode erfaringene som kom fram, var av betydning for å utvikle forbundets arbeid videre etter leiren, og særlig spilte det stor rolle i utviklinga av hver enkelt sympatisør. For medlemmene kan den viktigste erfaringen oppsummeres slik: »Vi må ha tillit til massene, og vi må ha

tiltro til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting.» (Mao.)

På et par av leirene ble dette ytterligere forsterka gjennom kontakt med folk på stedet. På Østlandet kom folk spontant og var interessert i vår politikk, mange kjøpte KK og vi knytta abonnenter til oss. Et par ble også rekruttert til studier. På Vestlandet ble kontakten ytterligere styrket gjennom at deltakerne gjorde dugnad for lokalsamfunnet. Disse erfaringene understreker at marxist-leninistene er i ferd med å slå rot blant folket. Dristighet i massearbeidet på grunnlag av tillit til at massene vil slutte opp om ML-linja, vil gi gode resultater. Som eksempel på dette kan nevnes at et lag som resultat av erfaringene på sommerleiren spurte faste KK-kjøpere om de var interessert i å komme på møte og diskutere KK, og 8 var interessert med det samme.

STYRK DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN – ENHET – KRITIKK – ENHET

Oppbygginga av leiren, med grupper på fra 5–10 gruppeledere, gruppeledermøter og leirledelse ga et konkret bilde av hvordan den demokratiske sentralismen fungerte. Utviklinga av arbeidet understreka en del viktige saker:

a) Betydningen av en demokratisk atmosfære for å trekke alle med og utvikle et kollektivt ansvar hos hver enkelt, både for at gruppa og leiren som helhet skulle utvikle seg videre. Denne atmosfæren ble skapt bl. a. gjennom den sjølkritiske holdninga medlemmene inntok – som førte til at nye medlemmer og sympatisører forsto sitt ansvar for å komme fram med erfaringer, og at gamle medlemmer forsto viktigheten av å bekjempe sine tendenser til å monopolisere diskusjonene.

Leirene utvikla også en del metoder for å styrke masselinja innad. Eksempler på dette fra gruppene er stilen med å oppsummere hele gruppas arbeid og analysere problemene i gruppa, direkte spørsmål til nye folk stilt på en slik måte at de har erfaringsbakgrunn til å svare og kadervurderinger av hver enkelt. Særlig på Vestlandsleiren betød slike kadervurderinger et gjennombrudd for det demokratiske livet på leiren og et sprang framover både for medlemmer og symper. Kritikk og sjølkritikk ble et middel til å analysere hver enkelt kamerat, sterke og svake sider, og bidra til videreutvikling gjennom å gi konkrete anvisninger. På Nord-Norge-leiren ble det tatt opp konkret hva hver enkelt ut fra sine forutsetninger kunne gjøre for ML-bevegelsen seinere.

b) Utviklinga av leirene viste også konkret nødvendigheten av en *sterk politisk* ledelse. Noen av leirene var i begynnelsen prega av famling fra ledelsens side, mangel på politisk grep om arbeidet, og dette førte til at gruppenes kritikk og forslag ikke ble satt ut i livet, demokratiet kunne ikke fungere uten at sentralismen ble styrka. Ledelse var nødvendig på flere plan.

Leirledelsen måtte ta politisk grep om arbeidet, oppsummere situasjonen og legge en politisk plan for arbeidet videre. Bare på et slikt grunnlag var det mulig å få en utvikling i leirene. Formann Mao lærer oss: »Det (et regionalt byrå eller underregionalt byrå under partiets sentralkomite) bør stadig ha et fast grep på den framskridende gangen i arbeidet, utveksle erfaringer og korrigerende feil; det bør ikke drøye flere måneder, et halvår eller et helt år før det avholder et møte for å sammenfatte erfaringene og foreta allmenn kontrollering og allmenn korrigerende av mistak som er gjort. Drøysmål medfører store tap, mens tapene reduseres dersom en retter opp feil så snart de forekommer.»

Oppsummeringene førte til at sitatstudiene og spørsmål til gruppediskusjoner kunne gripe hovedproblemer for deltakerne og stadig bringe arbeidet et skritt videre. *Planlegging* var nødvendig for at folk skulle få beskjed i god tid til forberedelser, og for at ledelsen skulle makte å trekke flere folk med i arbeidet. Grunnlaget for at ledelsen kunne gripe utviklinga var at *gruppeledelsen* fungerte. Gruppelederne oppsummerte daglig utviklinga i sine grupper på gruppeledermøtene og konkretiserte ledelsens allmenne linjer på sin gruppe for å fostre hver enkelt kader.

Gruppeledernes grundige analyser av hver enkelt av de ferske medlemmene og sympatisørene gjorde f. eks. Nord-Norge leiren i stand til å drive planmessig kaderfostring og samtidig ha djup og konkret kjennskap til leirens nivå og utvikling. Her ble også metoden med å omstrukturere gruppene for å gi ferske folk best mulig utviklingsmuligheter benytta.

Betydningen av ledelse for å få utvikling i arbeidet ble også konkretisert gjennom plenumsdebattene. Disse var i begynnelsen prega av mangel på politisk ledelse, man forsøkte å få folk til å »blomstre» med tildels bra, tildels mindre bra resultater. I allefall ble folk etterhvert i tvil om plenumsdebattens funksjon og først da den politiske ledelsen ble styrka gjennom oppsummeringer og klare problemstillinger, førte disse debattene til konkrete resultater i form av anvisninger for arbeidet videre. Det ble mulig å få et fast grep om en typisk tredjedel.

c) Der ledelsen viste tegn til famling i begynnelsen, ble den riktige kritikken av forbundets praksis etterfulgt av enkelte tendenser til kritisisme, ensidighet, ultrademokrati. Disse leirene viste derfor også i praksis viktigheten av årvåkenhet og *politisk kamp mot feilaktige ideer*, at kamp mot tendenser til byråkratisisme ikke må føre til at vi minsker årvåkenheten overfor ultrademokratiske ideer. Stalin har sagt: »Hovedfaren er alltid den vi har slutta å kjempe mot.»

Disse ideene ga seg ulike utslag på leirene, både kvantitativt og kvalitativt. Særlig utprega var de på et visst tidspunkt på Østlandet, der de ble forsterka av at de to første foredragene i hovedsak la vekt på feila i arbeidet. Resultatet var at sympatisørene begynte å lure på om vi hadde gjort noe bra, det så ut som om vi vurderte hovedsida i vårens arbeid som negativt. Disse feila hindra oss også i å komme videre, fordi de gode erfaringene ikke kom fram slik at vi kunne lære av dem.

Overført på leiren kom dette til uttrykk i form av ensidig negativ kritikk av ledelsen og forslag om at ledelsen skulle ha en spalte i leiravisa der de redegjorde for sine problemer, at referatene fra gruppeledermøtene i sin helhet skulle trykkes i avisa osv.

Gjennom å mobilisere massene på leiren til kamp mot disse feila, var det mulig å snu en dårlig ting til en god ting. Gruppen diskuterte konkret tendensene på leiren og fikk en god forståelse for kritikk som et middel til å styrke ledelsen og enheten.

Vestlandsleiren var den eneste som gikk helt fri for disse tendensene. Årsakene til dette ligger i at leiren tok en

konkret diskusjon på den demokratiske sentralismen allerede tidlig på leiren utfra erfaringene fra Østlandet. Videre hadde ledelsen her fra begynnelsen av et fastere grep.

d) Veggavisene spilte tildels en viktig rolle i det demokratiske livet. Østlandsleiren viste hvilken mektig kraft de kan ha i en massekritikkbevegelse, kvantiteten var stor og bidragene i stor grad resultat av kollektivt arbeid. Men ledelsen makta ikke i særlig grad å utvikle debattene videre i dybden. I Trøndelag fikk man et par litt større debatter på EEC og arbeidet blant kvinnene, og erfaringene peker på at for å utvikle dette arbeidet videre må veggavisene oppsummeres og debattene konsentreres.

e) Leiravisa har på tidligere sommerleirer vært en viktig del av den demokratiske sentralismen. Leirledelsen har kjørt intern propaganda og deltakerne har ført fram ideer, kritikk osv. I år var denne virksomheten i hovedsak lagt til gruppens indre liv og til veggavisene, og leiravisenes funksjon på det nåværende utvilingsnivå av den demokratiske sentralismen var ikke blitt skikkelig avklart. Avisene bar i hovedsak preg av referater. Likevel, på Østlandsleiren spilte lederartiklene en viktig rolle i forberedelsen til sitatstudiene, og særlig på Vestlandet var arbeidet med avisa en massebevegelse der alle deltakerne var med gjennom sine grupper, og dette peker på veier avisarbeidet kan utvikles på seinere leire.

SETT MAO TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER

Leirene viste hvordan studium og anvendelse av marxismen-leninismen - Mao Tsetungs tenkning er nøkkelen til framgang i arbeidet. Sitatene til studium var opprinnelig valgt ut før leiren, men dette ble korrigert og de ble plukket med sikte på å gripe og løse hovedmotsigelsen på leirene på de ulike tidspunkter. Slik ble sitatstudiene målretta. De ble et middel til å drive leirene framover og et redskap for hver enkelt leirdeltaker.

Flere anvendte sitatet på s. 119 om å »Utveksle informasjon» som grunnlag for å trenge inn i og løse spørsmålet om klikkvesen, og gjorde gjennombrudd i sitatstudiene på det, fordi de nådde fram til konkrete tiltak. På Vestlandet ble dialektikken levende gjennom anvendelse på å finne hovedmotsigelsen på leiren, og i Nord-Norge betydde studiene på nødvendigheten av å »ta et fast grep over typiske tilfeller» et gjennombrudd på spørsmålet om arbeidsmetoder.

Grunnlaget for denne framgangen ble flere steder lagt gjennom studier av Lin Piaos forord. Forståelse for sitatstudienes betydning ble på denne måten styrka, og i tillegg ble det trukket viktige lærdommer med hensyn til arbeidsmetodene. De viktigste kan summeres opp slik:

- Leiren bekreftet at *utvelgelsen* av sitatene er nøkkel-leddet. De ble derfor valgt ut etter grundig analyse av situasjonen på leiren, der både leirdeltakere og gruppeledere ble trukket med.
- Stikkord* til sitatstudiene, dvs. skisse av hvilket problem studiene skulle behandle, viste seg å være viktig for folk å få på forhånd, slik at også forberedelsene kunne bli målretta.
- Kollektive forberedelser*, dvs. at to folk ble gitt ansvar for innledning, f. eks. en sympatisør sammen med et medlem, viste seg å være en god metode til å utvikle nye folk.
- Konsentrasjon* av diskusjonene med sikte på å nå *konkrete resultater* var hele tida rettesnoren for diskusjonene og til en viss grad ble også resultatene kontrollert seinere på leirene.

Den store betydningen studiene hadde på leirene understreker viktigheten av at studiene fortsatt er forbundets hovedoppgave.

BEKJEMP TENDENSER TIL BYRÅKRATISME

Hovedfeilen ved sommerleirene lå i forberedelsesarbeidet, som til dels var prega nettopp av de tendensene som leiren tok opp kampen mot: sekteriske feil og tendenser til byråkratisme og administrering. Den viktigste feilen var mangelfull intern propaganda for leirene på alle plan. Medlemmene fikk ikke klart for seg hvorfor leirene var så viktige og hvorfor og hvordan de skulle motivere sympatisører til å dra. Enkelte gamle medlemmer hadde ideer om at de ikke ville lære så mye fordi det var en leir for sympatisører. Grunnlaget for disse feila var mangler i den sentrale prop.agit.en, men styrene i grunnorganisasjonene tok heller ingen initiativ til å rette opp dette, venta i stedet passivt på sentral prop.

Dette er en viktig årsak til at leirene hadde relativt få deltakere som var sympatisører. Det henger også sammen med de allmenne feila i sympatisørarbeidet, sekterismen slo ut i dårlig forarbeid.

Manglene i den sentrale prop.agit.en har sammenheng med en annen feil i forberedelsene. Rammene for leirene var klare, de politiske hovedlinjene fastsatt av SK, men den videre politiske planlegginga av leirene tok sommerleirkomiteen ujevnt grep om. De var tildels bedre teknisk enn politisk forberedt. Ledelsen hadde ikke alle steder analysert hvordan leirens hovedparole skulle settes ut i livet på leirene, hvilke konkrete mål vi skulle sette oss. Isteden var erfaringer fra tidligere leire delvis mekanisk overført, timeplanen var klarere enn innholdet.

På tre av leirene ble derfor starten prega av behovet for politisk ledelse som kunne oppsummere og utvikle massenes initiativ, og det var alle steder folk som grep denne ledelsen, delvis på tvers av den valgte leirledelsen. Motsigelsen mellom den politiske ledelsen av leirene og den opprinnelige praktiske ledelsen ble ikke tilfredsstillende løst, og det fortsatte å være tendenser til monopolisering av politikken. Konsekvensene av dette ble for det første at sjøl om masselinja var rettesnora for det meste av livet på leirene så gjaldt ikke dette alltid for en del områder; kjøkkenkomite, barnevaktordning, leiravisa osv. Virksomheten ble for en stor del drevet i gruppene og virka til å sveise gruppene sammen, men mangler i den politiske ledelsen av dette førte til mangler i sentralismen. Det ble tendenser til rot, tidsplanen sprakk, beskjeder ble ikke oppfatta, ansvarsfor-

holda var uklare, osv. Virksomheten utenfor det vanlige programmet ble mangelfullt organisert, f. eks. sport, kultur o. l. Og en slik sak som innsamlinger til forbundet ble det ikke tatt noe virkelig systematisk grep om. Selv om deltakerne viste initiativ, var ikke dette nok, og det viser klart nødvendigheten av at politikken settes i ledelsen på alle områder.

For det andre førte monopoliseringa av den politiske ledelsen til at de som jobba med praktiske saker ikke ble utvikla politisk i så stor grad som de kunne. På Østlandet førte dette til at en del av leirledelsen ikke var istand til å føre kampen mot ultrademokratismen, og at slike ideer innafor organiseringa av komitearbeidet ikke ble analysert og bekjempa. Mangler i det kollektive livet i ledelsen virka til å svekke sentralismen.

Årsaken til at disse feila ikke prega leirene i større grad, var at den politiske ledelsen av leiren i stor grad foregikk gjennom gruppeledermøtene, der gruppelederne ble fostra gjennom omfattende oppsummeringer og linja ført ut til gruppene. Den kollektive politiske ledelsen ble derfor hovedsida i ledelsen av leirene, men feila som ble begått understreker nødvendigheten av årvåkenhet og kamp for å sette masselinja i ledelsen på alle områder.

LÆR AV SOMMERLEIRENE

De fire sommerleirene utgjorde på mange måter et typisk utsnitt av SUF(m-l)s virksomhet. Gjennom å ta opp utviklinga av leirene konkret fikk deltakerne forståelse for både hvordan feila kommer til uttrykk og hvilke metoder vi har og kan utvikle for å rette på dem. Formann Mao lærer oss: **»Bryt igjennom på et enkelt punkt, høst erfaringer og bruk disse erfaringene til å rettleie andre enheter.»**

»Kreftene må konsentreres om å utkjempje tiltetgjørelsesslag, i stedet for å streife over et stort område.»

Slik kan vi bruke erfaringene fra sommerleirene til å korrigere arbeidet videre. Og når vi oppsummerer de viktigste metodene vi brukte, kan vi se at leirene nettopp konkretiserer de tre hovedoppgavene som SK stiller opp for forbundets arbeid framover:

Bekjempe sekterismen og følge masselinja i alle spørsmål.

Styrke planleggingsarbeidet og den planmessige utviklinga av forbundet.

Innføre stilen med å gjøre »gjennombrudd» på et enkelt område og kjempje tiltetgjørelsesslag.

ENHET - KRITIKK - ENHET

Viktige erfaringer fra kampen mot kritisistiske tendenser på Østlands/Sørlands-leiren

Under hovedparolen »Bruk masselinja som rettesnor for alt arbeid» tok sommerleiren utgangspunkt i å mobilisere massene til kritikk av forbundet. Dette ble muliggjort ved den demokratiske atmosfæren som var rådende på leiren. Kritikken var lærerik og fruktbar, fordi det kom fram konkrete forslag til forbedringer på en rekke områder. Slik kritikk er nødvendig for at forbundet stadig skal kunne utvikle seg i retning av å bli en virkelig proletær ungdomsorganisasjon.

Imidlertid oppsto det en tendens på leiren til »kritisisme», nemlig å »kritisere for å kritisere». Dette ga seg uttrykk i at en begynte å »leite etter feil» og svartmale situasjonen. Eksempler på dette var kritikken som gjorde det til et hovedproblem at leirledelsen satt forrest på møtene (noe de måtte gjøre for å ha et fast grep om den politiske utviklinga av debattene).

Videre ga »kritisismen» seg utslag i en tendens til å svartmale situasjonen. Ofte ble bare de negative sidene ved arbeidet trukket fram, uten at man samtidig pekte på de gode sidene og framgangen i arbeidet.

Slike avvik som »kritisismen» kunne medført store skader. Tendensen til å »finne feil» og svartmale situasjonen avler en feilaktig forståelse for hvordan den demokratiske sentralismen praktiseres. Hvordan ville det gå hvis nye og kommende medlemmer skulle dra fra leiren i tro på at de hadde praktisert den demokratiske sentralismen, mens de i virkeligheten var opplært til en »kritisistisk» holdning? Og hvordan ville det gå hvis kameratene skulle dra fra leiren med det inntrykket at forbundets *feil* var dominerende på alle områder? Dette avviket som »kritisismen» representerte, ville ha medført mistillit til ledelsen, og snarere oppløsning og forvirring enn styrking av enheten.

Leirledelsen analyserte situasjonen og forsto hvilke

alvorlige følger »kritisismen» ville få hvis den ikke ble møtt med ideologisk kamp. Leirledelsen mobiliserte gruppelederne og alle deltakerne til aktiv kamp mot de skadelige tendensene. I stedet for den feilaktige linja å »finne feil» og svartmale situasjonen kjørte leirledelsen fram at kritikken måtte være politisk og ikke overflatisk, dvs. at kritikken måtte trenge ned i dybden og konsentrere seg om de viktigste sakene.

»Det finnes kamerater som retter oppmerksomheten mot bagateller istedenfor mot hovedsaken når de øver kritikk. De forstår ikke at hovedoppgaven for kritikken er å peke på politiske og organisatoriske feil.»(Mao)

Videre starta leirledelsen kamp mot ensidigheten ved svartmalinga. »Å snakke om at vårt arbeid er godt på alle vis, er ikke i overensstemmelse med det faktiske forhold. Det er ikke sant at alt er godt. Det forekommer fremdeles mangler og mistak. *Men det er heller ikke sant at alt er dårlig, det er heller ikke i overensstemmelse med det faktiske forhold.*» (Mao, vår uth.) Det er like viktig å trekke fram de positive erfaringene som de negative for å få en fullstendig analyse av situasjonen. Det er viktig å peke på feil, men det er like viktig å peke på hvordan en skal unngå feil.

På grunn av at leirledelsen forsto å gripe inn i tide mot tendensene til »kritisisme», ble leiren en skole i hva den demokratiske sentralismen betyr i praksis. Kampen mot disse tendensene sveisa leirdeltakerne tettere sammen og styrka forståelsen for sentralismens plass innafor den demokratiske sentralismen. Kampen mot spirene til »kritisisme» viste også hvordan aktiv ideologisk kamp er en viktig og nødvendig del av vårt arbeid. Dermed ble grunnlaget lagt for en kritikk og sjølkritikk som tok sikte på å bringe forbundet videre framover etter parolen »enhet-kritikk-enhet».

Om kadervurdering

Hva er hensikten med ei kadervurdering?

I første rekke skal kadervurderinger være en metode til å styrke den demokratiske sentralismen i forbundet, og dette betyr at forberedelsene og gjennomføringa av kadervurderinger må være retta mot dette målet. Dette er viktig å presisere, idet vi har gjort subjektivistiske feil her og ikke gjort arbeidet målretta.

Utviklinga av klassekampen fører til at det med jevne mellomrom er nødvendig å konsolidere for å kunne videreutvikle oss. Mao lærer oss at for å kunne klare dette må vi finne hovedfeilen ved arbeidet. Han sier: «... **Følgelig må en når en studerer en komplisert prosess som inneholder to eller flere motsigelser, legge vinn på å slå fast hva som er hovedmotsigelsen. Når en har klargjort hva som er hovedmotsigelsen, er det lett å løse alle problemer.**»

Altså skal kadervurderinger være en metode til å avdekke de objektive forholda i lagsdrifta og finne hovedmotsigelsen i arbeidet.

Vi skal nå prøve å trekke fram noen erfaringer fra kadervurderinger i et lag.

De første kadervurderingene i denne enheten bar preg av de subjektivistiske feila som er nevnt ovenfor. Imidlertid ble her en dårlig ting gjort til en god ting ved at styret oppsummerte erfaringene og kom fram til at laget ved neste kadervurdering var i stand til å rette på en rekke alvorlige feil. Denne kadervurderinga ble satt i sammenheng med «Kampanjen for styrking av den demokratiske sentralismen». Erfaringer viser at styret grundig må diskutere og gjøre undersøkelser om hver enkelt kamerat og strukturere sin kritikk punktvis. Gjennom studier og diskusjon kom styret fram til hvilke områder som var nødvendig å trekke fram under kadervurderingen og vi strukturerte dette i følgende punkter:

1. Politisk nivå og utvikling.
2. Kameratens evne til disiplin og tillempeing av den demokratiske sentralismen.
3. Evne til sjølkritikk.
4. Deltakelse i prop./agit.
5. Massearbeid på skole/jobb.
6. Deltakelse i studier.

Videre ble styrets kritikk av hver kamerat delt ut til den enkelte i god tid før kadervurderingsmøtet. Dette var nødvendig for at folk skulle få forberedt sjølkritikk skikkelig.

Møtet ble lagt opp med sitatstudier av det politisk nødvendige med kadervurderinger, samt studier fra kapitlet om «kadre». For at nye og gamle medlemmer skulle bli bedre kjent med hverandre og for å styrke samhörigheten i laget, ble hver enkelt kamerat oppfordret til innledningsvis

å komme med en politisk biografi av seg sjøl, hvor klassebakgrunn og tidligere politisk virksomhet kom fram. Etter dette la styret fram sin kritikk av kameraten og deretter fikk vedkommende anledning til å øve sjølkritikk hvorefter kameraten ble diskutert.

Den viktigste feilen som ble gjort var at vi ikke kom fram til hovedfeilen hos hver enkelt kamerat, noe som på det tidspunkt gjorde at vi ikke makta å finne hovedmotsigelsen i laget. Dette førte videre til at kadervurderinga ikke var i stand til å hjelpe hver enkelt til å rette på feila sine og kadervurderinga ble derfor også for lite framtidsetta.

Tross feil og mangler førte det til at en del feilaktige tendenser i laget ble utrydda. Folk ble dristigere i å føre kritikk på politisk grunnlag og flinkere til å øve sjølkritikk, lagsenheten ble styrka. Erfaringene fra denne kadervurderinga har ført til at vi nå bedre forstår lagets problemer og vil føre til at vi ved neste kadervurdering kvalitativt er i stand til å ta et steg framover.

STYRK FORBUNDET MED MÅLRETTA KADERVURDERINGER!

Kameratslig hilsen

Grefsen/Sinsen.

Kommentar

Kameratene i Grefsen/Sinsen har gitt ei grei oppsummering av sine erfaringer med kadervurderinger. Siden Grefsen/Sinsen gjorde disse erfaringene, har imidlertid metoden blitt utvikla noe videre. Disse nye lærdommene peker på at metoden med kadervurderinger vanligvis bør knyttes til det som for forbundet på et gitt tidspunkt er de viktigste korrigeringsoppgavene. I dag betyr det at kameratene som skal gjennomføre metoden, bør vurdere å knytte den i særlig grad til spørsmålet om masselinja. Det vil si å legge hovedvekta på hvordan kameratene klarer å sette masselinja som rettesnor i alt sitt arbeid. For å få et fast grep om anvisningene til den enkelte kameraten om hvordan han/hun best kan rette feila sine, bør kameratene også studere lederen i dette nummer, med vekt på metoden å «gripe en tredjedel».

Red.

Ta et fast grep om Skole/Student-studiene

En feil ved den sentrale ledelsen av studiene i forbundet det siste halvåret har vært et manglende grep på *intern-propagandaen*, dvs. for lite arbeid for å motivere kameratene til levende og målretta studier.

Dette er noe av grunnlaget for enkelte feil en har kunnet registrere lokalt. Bl. a. har enkelte kamerater som står i produksjonen, eller i arbeid for øvrig, stilt seg negative til «å studere skolesaker» og framholdt at »det ville vært nyttigere å studere noe om faglig politikk».

Dette er sjølsagt en feilaktig ide, som må korrigeres. Vi vil derfor i denne artikkelen knytte noen kommentarer til de nye studiene i forbundet.

Denne artikkelen må sjølsagt leses grundig av *alle* kamerater, men der det har vært feil av den typen vi har påpekt ovenfor, bør den *studeres* i tilknytning til relevante sitater fra formann Mao for å korrigere disse feila.

HVA HAR DANNA GRUNNLAGET FOR SKOLE- OG STUDENTHEFTENE?

For å få et grep på helheten når det gjelder studiet av skole- og studentheftene, vil vi kort peke på kildene til det stoffet de tar opp.

For det første har vi flere års erfaring når det gjelder student- og elevkampen. Blant annet har vi på elevkampens område gjennom undersøkelser og analyse forkasta ei tidligere og feilaktig linje og trukket opp ei ny og riktigere. Vi har stått i spissen for omfattende studentkamper, vi har drevet prop.agit.-arbeid på student- og skolefronten over et lengre tidsrom, vi har opparbeida oss stadig solidere posisjon blant de progressive og revolusjonære massene i studentsamfunnene osv.

Kort sagt er skole- og studentkampen et avsnitt av hele klassekampen der vi etter hvert har fått betydelige kunnskaper og forholdsvis god kamperfaring. Dette har danna grunnlaget for den *analysen* som er gjennomført i og med skole- og studentheftene.

Ettersom vi på dette særskilte området har gjort en *klasseanalyse*, er det viktig å knytte denne til å komme videre både på utdanningsverkets område og ved å bruke resultatene til å gjøre gjennombrudd på andre områder.

Men når dette er sagt, må vi sjølsagt vokte oss for å havne i sjøltilfredshet. Heftene er på ingen måte fullkomne. Bare studier og fortsatt kamp kan gjøre vår analyse til et mer effektivt redskap.

SKOLE- OG STUDENTSTUDIENE – EI NY FASE I FORBUNDETS STUDIER.

De studiene som det nå er lagt opp til i SUF(m-l) er en ny type studier. Det særegne ved disse studiene er at våre erfaringer fra kampen, våre kunnskaper om samfunnet og klassekampen osv. ikke bare skal tjene som *eksempler* fra det levende liv for å gi levende og konkrete ideologiske studier. Vi har tilegna oss et allment grep på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning gjennom grunnstudiene. Ved hjelp av dette grepet, og ved hjelp av fortsatt iherdige studier av Mao Tsetungs tenkning, skal vi nytte teorien og ideologien til å gjøre *klasseanalyse*. Disse klasseanalyse-studiene skal sette oss i stand til *bedre* å drive masselinja blant elev- og studentmassene, gjøre oss i stand til mer effektivt å føre ut vår propaganda og mer effektivt kunne stille oss i spissen for klassekampen på dette området.

At disse klasseanalysestudiene akkurat nå konsentreres om student- og elevmassene, har flere årsaker.

- fordi vi her har best erfaringsbakgrunn.
- fordi vi i samband med partibygginga skal utvikle SUF(m-l) til et *virkelig* redskap for det kommende partiet blant ungdomsmassene. Skoleelevene og studentene utgjør som kjent en *vesentlig* del av det arbeidende folkets ungdom.

DE NYE STUDIENE – OG DEN HOLDNINGA KAMERATER I ARBEID BØR TA TIL DEM

Når det gjelder de kamerater i forbundet som står i produksjonen eller er i arbeid for øvrig, vil vi i tråd med det som er nevnt innleiingsvis trekke fram en del saker som kan styrke disse kameratenes motivering for de nye studiene.

Formann Mao lærer oss at vi må *»lære å se allsidig på problemene»* og at vi som kommunister *»må tenke med hensyn på helheten»*.

Skole- og studentkampen er riktignok bare *ett* avsnitt av klassekampen, og sett i sammenheng med den sosialistiske revolusjonen heller ikke det viktigste. Men kommunister kan ikke forfalle til borgerlig *»spesialist»*-tenkning. Vi trenger å kjenne massenes situasjon over alt i samfunnet, for alle områdene griper inn i hverandre. Derfor er det viktig at arbeiderungdom kjenner skoleelevenes problemer og livsvilkår, og omvendt.

Videre må de nye studiene ses i samband med partibygginga. Mange kamerater kommer seinere til å bli kadre i det kommunistiske partiet. Siden ungdomsforbundet må bli partiets redskap i ungdomsmassene, er det nødvendig at partiets kadre kjenner situasjonen blant en så omfattende del av ungdomsmassene som studentene og skoleelevene.

En annen sak som er viktig for den aktuelle kampen, er at arbeiderungdommen gjennom studium av skole- og studentstoffet skal bli bedre i stand til å propagandere den riktige linja om enhet arbeidere-skoleelever-studenter på sine arbeidsplasser.

Videre. Gjennom å studere student/skole-heftene driver en viktige studier av et *utvalgt* avsnitt av klassekampen. Ved å gjøre gjennombrudd her, kan vi følge formann Maos anvisning om «å høste erfaringer for å rettlede andre enheter» dvs. å nytte erfaringene til å bedre arbeidet på det viktigste avsnittet av klassekampen: nemlig blant industriarbeiderne.

Blant annet vil studiet av sånne ting som f. eks. fraksjonsarbeidet kunne gi nyttige erfaringer til arbeidet på andre områder.

Når det gjelder *hele* samfunnet og hele klassekampen, er det umulig for oss å gape over alt på en gang. For øvrig er det en partibyggende oppgave å ta seg av den virkelige klasseanalysen på de andre områdene. Formann Mao lærer oss at «når det gjelder hele arbeidet, er det først nødvendig å skaffe seg et godt grep over en tredjedel av det». Skole- og studentkampen er en viktig tredjedel av klassekampen, som vi ut ifra den aktuelle situasjonen og vår oppgave som ungdomsforbund må skaffe oss et godt grep om. Gjør vi gjennombrudd her, vil dette gi gode erfaringer i det partibyggende arbeidet.

Derfor:

Ta et fast grep om skole/student-studiene!

Leve Mao Tsetungs tenkning!

Masselinja er forutsetninga for alt sikkerhetsarbeid

I takt med utviklinga av Forbundet til en stadig bedre kampforganisasjon må vi regne med flere og alvorligere angrep og overgrep fra fienden. Dersom folkets revolusjonære organisasjoner ikke tar et fast grep om sikkerhets-spørsmåla, gir vi fienden lett spillerom med å knuse folkets kamp. Historia viser at vi ikke kan tillate oss å ha illusjoner om noe annet: De første som ble arrestert i masseomfang av nazistene i Norge, var medlemmer av NKP, medlemmer av NKP var også de første som ble henretta. I dag kan vi hente eksempler fra Hellas, hvor kommunister og andre progressive blir internert, torturert og drept i tusentall. Utfra forståelse for hvor strategisk viktig det er for oss å innrette oss på illegal kamp, stilte vi for snart ett år siden oppgava å sikre organisasjonen og medlemmene. Men sikringsarbeid er ikke bare av strategisk karakter. Gjennom eksempler på at kjente ML-ere får stadig større vansker med å få jobber i storindustrien og eksempler på at kamerater blir forsøkt forhindre fra å komme inn på lærerskoler, ser vi også klart at sikkerhetsspørsmålet er av taktisk karakter. Riktignok har vi nådd visse resultater i å sikre oss, men ennå har vi store og alvorlige mangler i vårt sikkerhetsarbeid. I Oslo viser dette seg særlig når kamerater søker jobber. Særlig en stor bedrift har her kommet langt i arbeidet med å holde progressive vekk, sist da en kamerat søkte seg til denne plassen fra en mindre bedrift –kameraten er et vanlig forbundsmedlem. Ved konferanse fikk han beskjed om at han kunne begynne å jobbe da og da, men at han først måtte til legeundersøkelse. Ved denne får han beskjed om at de likevel ikke trenger folk. På vegen ut møter han en funksjonær han har snakka med tidligere, og forteller det som har skjedd. Funksjonæren blir tydelig overraska og sier at det må være feil, han går til og med inn for å sjekke kameratens papirer. Da han kommer ut igjen, må han tydelig beskjemma si at han hadde tatt feil. To dager seinere setter bedriften i gang annonseserie to ganger i uka etter folk. Omtrent på samme vis har flere andre kamerater blitt nektet jobb på plassen. Antakelig har personalkontoret på bedriften tilgang til en temmelig omfattende fortegnelse over progressive, denne «sjekker» de så før noen ansettes.

Eksemplet er ikke på noen måte enestående, det er tvert imot typisk. Dette viser oss klart at klassefienden fortsatt veit mer om oss en sunt er. At fienden til tross for våre sikkerhetstiltak kjenner mange av våre medlemmer som en skulle tru var skjult, viser oss at vi ikke på langt nær er blitt flinke nok. Det vi trenger for virkelig å få et gjennombrudd med sikkerhetsarbeidet, er ikke fantasiopplegg med falske navn og løsskjegg, men en gjennomtrengende forståelse for at masselinja må gjennomsyre vårt arbeid også i sikkerhetsarbeidet. SK skreiv i sitt første sikkerhetsdirektiv at godt massearbeid er forutsetninga for alt sikkerhetsarbeid. Dette er et fullstendig riktig prinsipp, som daglig blir bekrefta av praksis. Ved åpent å forklare arbeidskamerater og skolekamerater hvorfor vi legger slik vekt på sikkerhetsarbeid, vil de ikke oppleve oss som mystiske konspiratører, slik borgerpressa ønsker å framstille oss. Tvertimot, ved tålmodig å forklare våre venner både de strategiske og de taktiske sidene ved sikkerhetsarbeidet, kan dette bidra til å heve deres forståelse for statens klassekarakter, og vi får våre venner til konkret å hjelpe oss og beskytte oss: På en bedrift hvor det arbeida flere ML-ere, ble det fra bedriftsledelsen lagt opp til at alle skulle få sparken på formaljuridisk grunnlag. Dette ville bety at det ville bli svært vanskelig for disse kameratene å få ny jobb i distriktet. Dette ble sjølsagt holdt hemmelig for kameratene, men en nær venn som ikke var registrert som politisk farlig, fikk rede på planen og varsla våre kamerater. Dette er bare ett eksempel, men alltid når vi støter på motsigelsen massearbeid/sikkerhet, har vi sett at de to sidene i motsigelsen ikke utelukker hverandre, men tvertimot betinger hverandre, og at masselinja utgjør hovedsida i denne motsigelsen.

Som formann Mao Tsetung har sagt: «Hva er så en virkelig uovervinnelig mur? Det er massene, millionmassene av folket når det av hele sitt hjerte og med alle sine tanker støtter revolusjonen.»

SETT MASSELINJA I LEDELSEN FOR SIKKERHETSARBEIDET!

1980-årene ble det etablert et samarbeid mellom de ulike partene i regjeringen og i Stortinget for å gjennomføre en omfattende reform av forvaltningen. Dette ble gjort gjennom en rekke utredninger og lovvedtak, som resulterte i en mer effektiv og økonomisk forvaltning. Reformene ble gjennomført i løpet av 1980- og 1990-årene, og har hatt en stor innvirkning på den norske forvaltningen i dag.

Et viktig element i reformene var innføringen av prinsippet om "en ansvarlig leder". Dette betyr at hver departement ble ledet av en minister, og at det ble etablert et klart ansvar for hver departement. Dette har gjort det lettere å gjennomføre politiske beslutninger og å holde regjeringen ansvarlig for sine handlinger. I tillegg ble det etablert en rekke nye departementer, som blant annet Miljødepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Dette har gjort det lettere å håndtere de mange utfordringene som Norge står overfor i dag.

Messelinja er fortsettninga for all sikkerhetsarbeid

1. januar 2013 ble det etablert et nytt samarbeid mellom de ulike partene i regjeringen og i Stortinget for å gjennomføre en omfattende reform av forvaltningen. Dette ble gjort gjennom en rekke utredninger og lovvedtak, som resulterte i en mer effektiv og økonomisk forvaltning. Reformene ble gjennomført i løpet av 2013 og 2014, og har hatt en stor innvirkning på den norske forvaltningen i dag.

Et viktig element i reformene var innføringen av prinsippet om "en ansvarlig leder". Dette betyr at hver departement ble ledet av en minister, og at det ble etablert et klart ansvar for hver departement. Dette har gjort det lettere å gjennomføre politiske beslutninger og å holde regjeringen ansvarlig for sine handlinger. I tillegg ble det etablert en rekke nye departementer, som blant annet Miljødepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Dette har gjort det lettere å håndtere de mange utfordringene som Norge står overfor i dag.